UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine professoris

De Tempore Hyemales

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Eade[m] d[omi]nicam post meridie[m].

urn:nbn:de:hbz:466:1-30599

Visual Library

det: mutus loquit̃: poſſeſſus a demonio liberatur. Quod ⁊ tũc quidẽ carnalit̃ factũ eſt: ſʒ q̃tidie ↄplet̃ in ↄuerſiõe fideliũ vt expulſo demonio lumẽ fidei ipm̃ accipiant: deinde in laudẽ dei tacẽtia p̃us oꝛa laxentur. Sp̃ũaliter aũt q̇ in p̃cȯ eſt demoniũ habʒ et cec⁹ ⁊ mut⁹ eſt. Aug. Ille tm̃ videt q̇ ſcit deũ ſibi: q̇ timet et diligit. Qui ãt oꝛat ⁊ pſallit ⁊ nõ facit q̄ laudat: ille coꝛpoꝛe loq̇tur: aĩa p̃o tacet. ¶ Scḋm eſt populoꝝ reuerẽtia: qꝛ exinde admirate ſunt turbe: diuinã veritatẽ in chꝛ̃o videntes: ⁊ dicit: vt hꝫ Matth. xij. Nunq̇d hic ẽ fili⁹ Dauid. i. de ſemine ei⁹ nobis p̄miſſus: q̄ſi di: Ipſe eſt. Sp̃ũaliter demoniũ eijcit̃ in ↄtritione: mut⁹ loquit̃ in ↄfeſſiõe: ⁊ admirantur turbe in ſatiſfactiõe: q̄ñ. ſ. vidẽt eũ bñ op̱ari qui nõ ſolebat niſi malũ facere Exinde autẽ q̇dã ↄuertunt̃. Alij ãt ãpli⁹ p̱uertunt̃ opus dei in deriſum vertẽtes: qꝛ vt habet̃ Prouerb. xiij. Deteſtant̃ ſtulti eos qui in recta ſunt via. ¶ Tertiuʒ eſt phariſeoꝝ blaſphemia. cũ dꝛ: Quidã aũt ſcʒ pharíſei: vt hꝫ Matth. xij. ſ. litterati ⁊ maioꝛes inuidia pleni dixerũt in coꝛde et cogitatione. Quia vt dicit Chꝛyſ. Dum coꝝ ſuſpitio eſſet irrõnabilis metu multitudinis nõ audebãt eã diuulgare. Dixerũt inq̃ʒ In beelzebub p̄ncipe demonioꝝ eijcit demonia ⁊c̃. q. d. habet p̄ncipẽ demonioꝝ familiarẽ cui alij demones obediũt: et ſic blaſphemabãt in ſp̃m ſanctũ ei⁹ op̱a diabolo attribuẽtes: Quia em̃ ſanctũ negare nõ poterãt: ideo modũ faciẽdi peruertebãt dicẽtes virtute demonis factuʒ eſſe. Apparẽt aũt in iudeis tria deteſtabilia vicia. Cauete ne ſitis coꝝ imitatoꝛes. ¶ Primũ eſt inuidia q̄ p̱uertit iudiciũ et interp̄tat̃ in partẽ deterioꝛẽ. Chꝛyſ. Inuidus nõ querit ꝙ dicat: ſʒ vt dicat. Audite detractoꝛes: ↄtumelioſi: et ſuſurratores. ¶ Scḋm eſt ſua incredulitas ⁊ malicia p̄pter quẽ q̄rebant ſigna de celo. glo. Foꝛtaſſis q̄rebãt deſcẽſum ignis de celo. ſicut factũ eſt tp̱e helie: aut deſcẽſum manne ſicut tp̱e moyſi: aut ſtationẽ ſolis ſicut tp̱e ioſue. Chꝛyſ. Cũ m̃lta ſigna vidiſſent acſi nõ vidiſſent ita ſigna q̄rebãt: nullum em̃ aſpectu ſp̃ũali viderãt. Sic et multi increduli ſcp̄turis et p̄dicatiõib⁹ nũc ſigna q̄runt: cũ tñ ſc̄m Greg. nõ ſit tp̱s miracloꝝ: ſed opeꝝ. Et q̇dam dicere ſolẽt: Si q̇dã ex moꝛtuis redirẽt: crederem⁹. Quib⁹ h̃ dicendũ eſt qḋ habet̃ Lu. xvj. Si moyſen et p̄phas nõ audiũt: neq̃ʒ ſiq̇s ex moꝛtuis reſurrexerit: credẽt. ¶ Tertiũ eſt blaſphemia qḋ eſt p̃ctm̃ hoꝛribile. glo. ſup̱ illo v̄bo Eſaie. xviij. Ad p̄p̄lm̃ terribilẽ ⁊c̃. Oẽ p̃ctm̃ blaſphemie ↄp̱atũ leui⁹ eſt: ḋ diuerſis aũt modis: vide vbi de Blaſphemia. O p̃ctm̃ ſup̱ oĩa ire dei p̱uocatiuũ: certe p̄pter hec venit ira dei in filios diffidẽtie. vt in ep̄la. ¶ Exemplũ de punitiõe p̱ angelũ facta de exercitu ſennacherib. Eſa. xxxvij. ⁊ .iiij. Re. xix. vide. Itẽ refert Vincẽ. in ſpe. mo. li. iij. p̱te. v. Cũ miles quidã i ludo aleaꝝ p̱ oclos dei iuraret: ſubito ei⁹ oculi in aleã ceciderũt. Itẽ ibidẽ: ꝙ in dioceſi remẽſi cũ miles quidã luderet ad taxillos ⁊ deũ enoꝛmit̃ blaſphemaret: ſubito cecidit coꝛã oĩbus ⁊ p̱ totũ diẽ ſe diſcerpẽs ⁊ ſe ad terrã allidẽs ⁊ ſpumãs: aĩam miſerã ſic euomuit. Itẽ narrat ibidẽ: ꝙ cũ q̇dã q̄drigarius de pariſi⁹ iret ad ſc̄m dionyſiũ multas p̱ſonas hñs in q̄driga: cũ ſibi aliq̇d aduerſi accideret et turpit̃ deũ blaſphemaret: ſubito fulgur de celo coꝛrucẽs et eũ p̱foꝛãs occidit: eq̄s p̱ſõis ⁊ alijs reb⁹ illeſis. Itẽ ibidẽ. Cũ quidã blaſphemarꝫ nomẽ btẽ v̄ginis: man⁹ ei⁹ ſiniſtra diſtoꝛta eſt: ⁊ cũ p̄pter hoc amplius blaſphemaret: dextera ei⁹ ↄſilis facta eſt: ⁊ cũ p̄ doloꝛib⁹ deſp̱aret plus ⁊ pl⁹ blaſphemans in alijs mẽbris pl⁹ et pl⁹ p̱cuſſus eſt. Cũ aũt p̱ ventrẽ ei⁹ iuraret: vẽtre ei⁹ inflato ſubito crepuit medi⁹. Itẽ Greg. in dialog. de puero q̇nquenni blaſphemo q̇ inter man⁹ ſui p̄ris: ſublat⁹ eſt a demone.

¶ Terti⁹ articul⁹. Studeatis ⁊ vos ad eijciẽdũ a vobis demonia: alr̃ nõ poteſtis chꝛ̃m ⁊ eius gr̃am recipere. Naʒ vt dicit̃. ff. de iuriſdiciõe oĩm iudicũ. le. Si p̱ erroꝛẽ. Cõtraria ſe nõ poſſunt ↄpati in eodem ſubiecto. Pone exemplũ vt videbis. Et de ↄſe. diſ. j. Eccleſia ↄſecrãda nõ ẽ q̃ʒ diu infidelis vel pagan⁹ iacet in ea. Pone caſum et applica: notãdo illḋ. ij. Coꝝ. vj. Que participatio iuſticie cũ iniq̇tate: aut que ſocietas lucis ad tenebꝛas: aut que cõuentio chꝛ̃i ad belial.

¶ Eadẽ dñica poſt meridiẽ.

Ecce aſcen

rc. Eratis aliquãdo tene
bre: nunc autẽ lux in dño
vt filij lucis ambulate. Fructus eñ lucis
eſt in omni bono ⁊ iuſticia ⁊ ꝟitate. Eph.
v. Uerba ſunt notãda his qui volũt aſcẽ
dere hieroſolymã. Ubi tria ſt̃ ꝯſiderãda.
Primũ eſt: Cõmutatio cõmẽdabilis ſi
ue trãſmutatio. Eratis aliqñ tene. nũc ãt
lux in dño. Scõm eſt. Trãſmutatorũ
exhortatio notabil̃. vt filij lucis ambula-
te. Tertiũ eſt: Exhortatoꝝ informatio
laudabilis: fructus eñ lucꝫ eſt in omni bo
nitate: q̃ ad ſe: ⁊ iuſticia quo ad primũ: ⁊
ꝟit ate quo ad deũ. De pmo Eſa. ix. Po-
pulus qui ambulabat in tenebris vidit lu
cem. rc. Pro ſcdo Jo. xij. Ambulate duz
lucem habetis vt nõ tenebre vos compre
hendant: ⁊ q̃ ambulat in tenebris neſcit q̃
vadat. Pro tertio. j. Jo. j. Si autẽ in luce
ambulamꝰ: ſicut in luce deꝰ eſt. ſocietatez
habemꝰ adinuicẽ: ⁊ ſanguis ieſu filij eius
emũdat nos ab omni peccato.
Ecce rc.

Salutatio.

PRimus articulꝰ. An ad iuſtificatio
nem ſit neceſſaria cõtritio. Q, non.
Eccleſiaſti, j. Timor dñi expellit pctm̃: er
go nõ cõtritio. Cõtra. Sup illud. Sacri
ficiũ deo ſpũs cõtribulatus. Ut dic̃ glo.
ſpũs cõtribulatꝰ ⁊ cõtritus eſt ſacrificiũ:
ergo peccata ſoluunt̃. Rñdet boñ. in. iiij.
diſ. xvij. Ad hoc ꝙ gr̃a iuſtificatiua infũ-
dat̃: neceſſe eſt ꝙ hõ ſe ꝑparet cõſentiẽdo
gratie: ⁊ deteſtando peccatũ: Jdeo in iu-
ſtificatione impij neceſſe eſt iſta quattuor
cõcurrere. ſcꝫ gratie infuſionẽ: liberi arbi-
trij motũ: cõtritionẽ: ⁊ peccati expulſionẽ.
Deꝰ ei infũdẽdo gr̃am expellit culpã: nec
gr̃am infũdit niſi ei q̃ ꝯſentit: ⁊ pctm̃ de
teſtat̃. Cũ ãt dr̃. Timor dñi rc. Dõm ꝙ i
pctõ tria ſũt. ſ. actio mala: ierior macula:
⁊ ſeq̃la. Actio mala expellit̃ timore: macu
la dolore: ſeq̃la charitatꝫ ardore. Boñ. h
Pro fũda. Nõ ẽ fugiẽda ꝯtritõis ama
ritudo ꝑ quã hr̃ diuine gr̃e dulcedo. Naz
vt di. Gal̃. in alexand. Blandicijs indi-
gnꝰ erit molliꝗ potiri fortuna: q̃ dura pa
ti vel amara recuſat. Uñ ⁊ Señ. ad lucil.
Sꝗ vicia aliter extrahi neq̃rẽt: cor ipm cũ
illis euellendũ erit. Sꝫ q̃rit̃ an. rc. Dic rñ
vtš. Ex q̃ ꝯclude ꝙ diligẽter ꝓcurãda ẽ
cordꝫ ꝯtritio. Per q̃m aĩe iuſtificatie: ſin q̃
nẽo aſcẽdit hieroſolymã. q̃m dic ps. Jn-
iuſti punient̃ ⁊ ſemẽ impioꝝ iteribit. Ju-
ſti aũt habebũt trã rc. Jtẽ ꝑ ꝯtritionẽ fit
dei in aĩa habitatio. ps. Tu aũt in ſctõ ha
bitas. Jtẽ angeloꝝ letificatio. Luce. xv.
Gaudiũ eſt angelis dei ſup vno pctõre.
rc. Audite o peccatores q̃ potius volui-
ſtis leticiã diabolo dare ꝙ angelis Aua-
ri. rc. Unde etiã credendũ eſt ꝙ angeli li
benter aſſociant penitentes. Uidemꝰ eñ
ꝙ ſitientes vadũt libenter: vbi potũ inue
nire credũt. chr̃s ãt ⁊ angeli ſitiũt lachry-
mas penitẽtũ. Ber. Gaudẽt angeli d cõ-
uerſione pctõꝝ: ſalutẽ hoĩm ſitiẽtes: iõ libẽ
ter currũt ad aĩaꝫ lachrymãtẽ. Lu. xij. Ex
ꝑcepto dñi diſcipuli ſecuti ſũt hoĩem por-
tãtẽ amphorã aq̃: ⁊ intrauerũt cũ eo ⁊ ibi
parauerũt paſca. Spũalit̃. Hoĩem habẽ-
tẽ cor plenũ lachrymis: ſequũt̃ angeli: ⁊ in
trãt hoſpitiũ aĩe: ⁊ ibi fac̃ chr̃s paſcha: cõ
ferens abũdantiã gratiaꝝ. Ber. Lachry
me penitentiũ vinũ ẽ angeloꝝ: eo ꝙ i illis
eſt odor vite: ſapor gr̃e: indulgentie guſtꝰ
⁊ ſerenate ſanitas ꝯſciẽtie.

SEcũdus arti. Jn ꝓcedẽti rc. Nũc de
ſcdo quõ. ſ. oñdit ſuam ſapientiã. rc.
Quod facit tripliciter.
Primo: ꝑ ꝯfutatiõis viuacitatẽ.
Scdo: ꝑ ꝓnũciatiõis ꝟitatẽ.
Tertio: ꝑ ſimplicꝫ deuotiõis puritatẽ.
Primo rc. Chr̃s eñ vt vidit cogitatio
nes eoꝝ. ſ. phariſeoꝝ. Jn q̃ apparet ſua di
uinitas: pluribꝫ rõibꝰ eos ꝯfutauit: oñdẽs
ſe in ſpũ dei: nõ in beelſebub eijcere demo
nia. Prima ratio ponit̃ ibi. Omẽ regnũ
rc. q. di. Si in ꝟtute vnꝰ demonis alios
eijcerẽ: ſeq̃ret̃ ꝙ eẽt diuiſio int̃ demones:
⁊ ſic nõ poſſet diu ſtare ptãs eiꝰ. Ex q̃ ſeq
tur aduẽtus chr̃i ꝑ quẽ ẽ demonis ptãs
auferẽda. Uñ dr̃. Omne regnũ in ſe diui
ſum deſolabit̃ rc. Hiero. Cõcordia parue
res creſcũt: diſcordia maxime dilabuntur
Chryſo. Nihil in terra eſt regno potẽtꝰ
ſꝫ tñ ꝑ altercationẽ perit. Spũalit̃ regnũ
in ſe diuiſum: eſt aĩa mali hoĩs: cuius ſenſ-
ſualitas repugnat rõni: ⁊ etiã volũtas in-
tellectui: ⁊ hec deſolat̃: q2 chr̃s inde recedit

et diabolus ingredit᷑. Jtē regnū in ſe diui
ſum: eſt ǭlibet cogitatio ɔcordia carēs: in
qua ſunt duo aut tres aut plures ſathane
quoꝝ ǭlibꝫ nitit᷑ partē ſuā ampliare: ǭs p̄t
ad ſe trahendo vt poſſit alteri p̄ualere: ⁊
talis cōgregatio durare nō pōt. Sed he
vix inuenit᷑ q̄ tantā habeant ɔcordiā i bo
no ſicut demōes in malo: cū em̄ ſint q̄ſi i/
finiti: oēs in malū ɔcordāt. Scđa rō poni
tur ibi. Si ego in beelzebub eijcio demo/
monia ⁊c̄. q. di. Eiuſdē ptātis ē electio de
monū ꝑ me ⁊ ꝑ filios veſtros: ſed illi ſm̄
vos nō eijciūt demonia in p̄ncipe ⁊c̄. ḡ nec
ego. Filij aūt eoꝝ dicunt᷑ exorciſte ſꝫ Be/
dam et Rabanū: vel aplī ſm̄ Hierony. ⁊
Aug⁹. iā ipſi iudices veſtri erūt vos cō/
demnātes de mendacio. Et deinde oſſa
falſitate oſtendit veritatē di. Porro ſi i di
gito dei .i. in virtute dei ſiue in ſpū: qui a
patre et filio p̄cedit ſicut digit⁹ a brachio
et manu: eijcio demonia profecto venit in
vos regnū dei .i. ſn̄ia diuini iudicij. Aug⁹.
Regn⁹ uꝫ dei eſt ptās iudiciaria q̄ dānant᷑
impij ⁊ a fidelib⁹ ſecernunt᷑. Et ꝑ ɔfirma/
tiōe ratōnis p̄bat chr̄s ꝙ ipſe nō eſt mini
ſter diaboli: q: miniſter nō eſt potētior au
ctore: chr̄us aūt eſt potētior diabolo. Qđ
p̄bat q: nō poteſt quiſq̄ȝ intrare in atriuꝫ
fortis cuſtodiētis ⁊ eius bona diripe niſi
tanq̄ȝ fortior alligauerit fortē ⁊c̄. Diabo/
lus q̄ppe fortis eſt. Job. xlj. Non eſt ptās
ſuꝑ terrā que ei ɔꝑetur. Arma eius ſunt
aſtutie et doli. Atriū eius eſt mūdus: va/
ſa et ſpolia: homies obſeſſi vel decepti. q̄
cuſtodiēte omnia erūt in pace. quia nemo
ſibi reſiſtebat: ſed fortior eo .ſ. chr̄s ſuꝑue/
niens arma eius auferet ɔpeſcendo ⁊ aſtu
tias detegendo: vaſa eripit ⁊ ſpolia diſtri
buit: ſm̄ Bedā: in regno eccl̄ie tā militātꝭ
q̄ȝ triūphātis: in diuerſis dignitatib⁹ ordi
nauit: Juxta p̄dicta notare q̄m nō debē⁹
eſſe ſecuri: quia aduerſari⁹ noſter fortis ē
Nec tn̄ deſꝑare debem⁹ quia p̄nceps no/
ſter fortior eſt. Chryſ. Nō debet hoſtē ti/
mere fortē qui p̄ncipē habꝫ fortiorē. Sed
vigilem⁹ vt in fiducia p̄ncipis noſtri for/
tioris vincam⁹ aduerſariū noſtꝝ. Nam ſi
ɔtendim⁹ ɔtra eū: fortiores eo ſum⁹. Si
negligim⁹: ille fortior inuenit᷑. Fortē enim
diabolū noſtra negligētia facit: nō illius
potētia. Grego. Diabol⁹ cū ei reſiſtit᷑: de/
bilis eſt vt formica: cū aūt eius ſuggeſtio
recipit᷑: fortis eſt vt leo ¶ Tertia rō ponit᷑
ibi. Qui nō eſt mecū neq̄ȝ mecum cōgre/
gat: nō ē mecū vt demones eijciat: ſꝫ ma
gis q̄ mea ſunt ſpargere curat. ¶ Tertio
oſtendit ſuā ſapientiā ꝑ nūnciatiōis ve/
ritatem quia denūciat eos a demone am
plius poſſidendos ꝓpter ſuā ingratitudi/
nem ⁊ contemptū doctrine euāgelice: cuꝫ
di. Cū immūdus ſpūs ⁊c̄. vbi oſtēdit eos
ſimiles homi Primo a demone poſſeſſo
et poſtmodū liberato: et iteꝝ ꝓpter ſuam
negligētiā plenius obſeſſo. Unde ait Cū
immūdus ſpiritus exierit ab homine .i. a
p̄plo iudaico vadit ꝑ loca iaquoſa .i. ꝑ loca
gentiliū: humore grē ⁊ virore fidei caren
tia querēs in eo requiē .i. ꝑpetuaꝫ manſio/
nem ⁊ nō inueniēs: quia aduenīēte chr̄o:
inde eiectus eſt di. Reuertar in domū me
am vnde exiui .i. ad p̄plm̄ iudaicū: Et cuꝫ
vi. e. va. ab opibus bonis ſcopis munda/
tam ſm̄ apparentiā. Quia p̄pl̄s iudaicus
habebat q̄ndam exteriorē mundiciā. Si/
cut em̄ ſcopa nō tollit tenaces ſordes: ſed
tm̄ ſuꝑficiales: ita ipſi illud qđ deforis eſt
mundabāt: ſed intus ſordes remanebant
Quia ſacrificia quidē exteriora faciebant
ordinata in lege: ſed interi⁹ animū nō pur
gabant: ſicut etiā nūc faciūt qui ɔfitentur:
remanēte ꝓpoſito peccandi: Ornatā ꝑ bo
ni aſſimilatione: tunc vadit et aſſumit ſe/
ptem ſpiritus alios ſecū: ꝑ quos intelligit᷑
vniuerſitas demonū ⁊ vicioꝝ: neq̄ores ſe:
vel ꝓpter numeꝝ. ꝓpter conatū: vel ꝓpter
effectum: Et ingreſſi habitāt ibi: et ita oīa
cumulantur in eis. Et fiunt nouiſſima ho/
minis illius peiora p̄oribus. Et vt oſten
dat ꝙ ſimilitudo p̄dicta intelligit᷑ de po/
pulo iudaico: ſubdit domin⁹ Matth. xij.
Sic erit generatiōi huic peſſime: mala fu
it em̄ in deſerto quādo vitulū adorauit: ⁊
cōtra dominū murmurauit: peior in terra
promiſſionis ante chr̄i aduentū in quādo
filios et filias demonib⁹ imolauit: ſed peſ
ſima poſt chr̄i aduentū quādo eū crucifi/
fixit. Similiter timendū eſt hodie eccleſie
ne olim ab ea expulſus diabol⁹ inueniat
eam vacātē a bonis ornatā exteri⁹. Quia
multi plus ad corꝑalēꝫ eccl̄ie cultū q̄ȝ ad
ſpirituālē laborāt. q̄dā altaria ornāt mul
tipliciter: ſed de electione miniſtroꝝ paꝝ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

curant. Econtrario fiebat in eccleſia pri-
mitiua. Sed heu vt dicit Hiero. Cū ec-
cleſia diuitijs creuit: tūc virtutibꝫ minor ē
facta. Moraliter expōi pōt ſilitudo illa ꝺ
homie q̄ poſt grām penitētie recidiuauit.
Et Chryſ. Nō ſolū ad iudeos: ſedetiā ad
nos dicta eſſe intelligamꝰ: ſi a prioribꝫ exu-
ti malꝭ rurſus ab eiſdē poſſideamur. Idez
Eteni pharao ſi in prima plaga eruditꝰ fu-
iſſet nō vtiq₃ accepiſſet expientiā poſteri-
orum. Nō vtiq₃ cū ſuo exercitu poſtea ſū-
merſus fuiſſet: Sed nō mare rubꝝ iā p-
tranſire nūc eſt: ſed pelagus ignis. Jō ro-
go vt ꝯpungāꝛ gehenne ſermonē audien-
tes. ¶ Tertio oñdit ſuā ſapiam ꝑ ſimpli-
cis demōſtratiōis puritatē: quā vicz oſtē-
dit in muliere q̄ dr fuiſſe ſancta Marcel-
la ancilla btē marthe q̄ extollens vocez in
chri laudez vocē dedit. Beatus venter q̄
te portauit ⁊c. Lu.xj. Uide deuotionē eꝰ
et ꝯfidentiam: nō ſilenter loquiꝛ: ſed alte
chri ꝟboꝝ accenſa ſuauitate. Beda. Et
nos igiꝛ extollamꝰ vocē cū ecclīa catholi-
ca cuius typū hec mulier geſſit. Extolla-
mus et mentē in medio turbaꝝ: dicamuſ-
q₃ ſaluatori: Beatus vēter q̄ te portauit:
et vbera q̄ ſuxiſti. Et dominꝰ ꝯfirmādo
verba mulierꝫ: Mulieri dicit: Quinimo:
beati qui audiūt verbū dei ⁊ cuſtodiunt
illud. q.di. Iuxta tuaz ſententiā beatus q-
dez eſt eius venter qui me portauit: ⁊ la-
ctauit: ſed magis quia verbū dei audiuit:
audiendo credidit: ⁊ credendo cuſtodiuit
Auguſti. Beatior fuit Maria ꝓfitendo
fidem chriſti: et felicius cōcepit deū men-
te ꝑ fidem: q₃ corpore ꝑ carnis aſſumptio-
nem. Ideo nō tm̄ illa beata q̄nimo etiam
illi beati qui audiunt verbū dei ⁊c. Sed
heu heu rara eſt et tenuis multoꝝ deuo-
tio: audiendo verbū: multoq₃ ſollicitiꝰ ad
ꝟba vana attendūt. ¶ Exēplū in vitaſpa-
trum ¶ Senex quidā rogauit deū ne dor-
mitaret aliquādo cum ſpiritualiuz ſermo
fieret: Si autē detractiōis verba aut odij
cauſa verba eſſent: ſtatim corrueret in ſo-
mnuz ne huiuſmōi venenū eius aures ac-
ciperent. Hic dicebat diabolū ſtudioſum
eſſe vt homies moueret ad verba ocioſa:
impugnatorē autē totius doctrine ſpiri-
tualis: Hoc autē vtebaꝛ exemplo: Lo-
quente me aliquādo de vtilitate ſalutari
ad quoſdā fratres: tāprofundo ſomno oc-
cupati ſunt vt nec oculos aperire poſſent.
Ego autē oſtendere volēs diabolicū eſſe.
ocioſa verba introduxi: ad quod quidaꝫ
gaudentes: ſtatim ſunt a ſomno excitati.
Ego autē ingemiſcens dixi: vſq₃ nūc de ce-
leſtibus loq̄bar et oēs dormiebatis: q̄n-
do autē ſermo ocioſus inuentus eſt: om-
nes audire cepiſtis. Propter quod rogo
fratres cognoſcētes malignitatē diaboli:
attēdite vobiſmetipſis cauētes a ſōno q̄n-
do aliquid ſpirituale auditis aut facitis.
Sed ſicut dicit Petrus.j. Pe.vl. Sobrij
eſtote et vigilate.

Tertius articulus. Audiſtis ⁊c. Ca-
uete ne ſitis iudeis ſimiles de quibꝫ
ſunt illi de quo diciꝛ: Sunt nouiſſima ho-
minis peiora prioribus. Sed forte pſumi-
tis ꝙ deus nō puniet: quia iam diu diſtu-
lit. Audite quid lex dicit. C. de pcibus im-
peratori offerēdis. l. quotiēs. Quod diſ-
fertur: nō aufertur. Quāuis ḡ deus non
ſtatim puniat peccata: nō tamē remane-
bunt impunita. vt habeꝛ de penitē. diſt.j.
Medicina. § primo. Nam etſi rex diu diſ-
tulerit punire proditorē: hortās eum per
nūcios vt ſe corrigat ⁊ ad regē veniat gra-
tiam accepturus: ⁊ ille ſemꝑ in malicia ꝑ-
ſeuerat: et ad regē vēire ꝯtēnit: nōne tādē
puniendus eſt: et tanto grauius q̄nto diu-
tius expectatus eſt et ammonitꝰ. Expone
et applica Notando illud Grego. Grauꝰ
illos damnat: quos hic diu lōganimiter
portat.

¶ Feria.ij.poſt.iiij.dñicam.xl.

Ecce aſcendi-
mus ⁊c. Lauare et mūdabe-
ris.iiij. Regū.v. Hoc illi di-
citur qui aſcendere cupit hieroſolymam.
Sunt autē tria Notanda in epiſtola: quo-
rum cōſideratio inducere debet peccato-
rem ad ſe diligenter lauandū per peniten-
tiam. ¶ Primū eſt morbi condicio horri-
bilis: quia Naaman leproſus erat: ſignās
peccatorē. Ezechielis.xvj. Abominabi-